

Felölös szerkesztő és kiadó: Dr. MAYER OSZKÁR.

IV. Évfolyam.

Ujvidék, 1913. február 16. vasárnap

13. szám.

A nemzeti munkapárt.

A választójog reformja, ahol csak hozzányultak, a politikai életet minde-
nyütt erős hullámvázba hozta. Nemesak
a különböző pártok között ütköztek
mindenkor az ellentétes felfogások,
hanem a nézetek eltérése egy azon
pártok kebelében is mutatkozott. Olyan
jelenség ez, mely a világ minden álla-
mában észlelhető és amelyből Magyar-
ország sem kivétel.

A nemzeti munkapárt ma körülbelül
kétszázötven tagból áll. Magában fog-
lalja az ország intelligenciájának színét
és virágát. A párt tagjai önálló gondol-
kodású férfiak, természetes tehát, hogy
olyan nagy kérdésben, mint a választó-
jog, a felfogásukat nem uniformizoz-
hatják. Hiszen nincsen ez másképen az
ellenzéken sem. Avagy ki állíthatja,
hogy az Erdély magyarságért aggódó
Bethlen István grófnak ugyanaz volna
a választójogi felfogása, mint a pártja
radikális elemének.

Ha a többségi párt harmadfélszáz
tagjának sorában a parlamenti reform
megoldásának módzataira nézve árnya-
lati eltérések vannak, úgy ebből bizo-
nyára nem az következik, hogy ennek
a hatalmas pártnak most már fel kell
bomlania, hanem az, hogy ezeket a
felfogásbeli különbségeket át kell hi-
dálni és olyan megoldást kell találni,
melynek nyomában megnyugvás járjon

ennek a megoldásnak létesítése a kor-
mánynak hivatása és Lukács László
csütörtöki nagy beszéde annak a bizo-
nyítéka, hogy a kormány ezt a hivatá-
sát felismeri és az óhajtott célt elérni
is képes lesz.

Arról, hogy a választójogi kampány
a hatalmas többségi pártot felbomlással
fenyegetné, vagy csak meg is gyöngit-
hetné, hál Istennek, nem is lehet szó.
A nemzeti munkapártnak szétmorzsoló-
dása valóban katasztrófális jelentőségű
is volna, nemesak Magyarországra,
de az egész monarchiára. Nincs más
párt, amely helyébe léphetne, amely
biztos és szilárd támasza lehetne a
kormányzásnak. A koalíciókkal való
kormányzásból épen elég volt az or-
szágnak. Ez a politikai alakulás teljesen
és tökéletesen esődtől mondott. Nagy
szerenese az, hogy ezeket a politikai
igazságokat a nemzeti munkapárt tagjai
tisztán látják és nagy politikai érdeme
ez Berzeviczky Albertnek, hogy ezt az
igazságot olyan világosan és meggyőző-
en kifejtette. A választójogi kérdés igen
fontos ugyan, de végre is az egész
nemzeti életet nem abszorbeálja. A
készülő törvény nem szól egy örökké-
valóságra. Hiányai javíthatók lesznek.
A többségi párt szétmorzsolódásának
nyomán azonban olyan kaotikus viszó-
kús viszonyok keletkeznek, melyek
az országra helyrehozhatlan károkkal
járhatnak.

A nemzeti munkapárt tehát fenn fog
állni, mint a 67-es szabadelvű politika

képviselője és a választójogi kampány-
ból megerősödve fog kikerülni, mert
becsületos igyekezettel liberális, demok-
ratikus és a nemzeti érdekeket megvé-
delmező reformot csinál.

Közigazgatási bizottsági ülés.

Ujvidék szab. kir. város közigazgatási
bizottsága pénteken, f. hó 14-én dr. Demetro-
vits Vladimir kir. tanácsos, polgármester
elnöklete alatt tartotta rendes havi ülését,
melyen jelen voltak Fodor Mihály pénzügy-
igazgató, Faragó János kir. tanfelügyelő,
Balku Gyula gazdasági felügyelő, Kende
Ignác az államépítészeti hivatal h. főnöke,
dr. Konyovics György kir. ügyész az állam-
hivatalnokok és az elnökök polgármesterén
kívül dr. Marczekovich Imre főjegyző, Lákics
János aljegyző, dr. Tapavicza György árva-
szóki elnök, dr. Szabó Lajos tiszti főjegyző,
dr. Wagner Károly tb. főorvos a tréningügyi
tisztviselő, dr. Szlezák Lajos orsz. képviselő,
dr. Ámon Pál, Grossinger János, dr. Kas-
sowitz Armin, Balassa Henrik, Vilics Márk,
dr. Gál Ödön és dr. Mayer Oszkár a tör-
vényhatósági bizottsági tagok részéről.

Az ülés tárgya az előadók szokásos napi
jelentése volt, melynek során a pénzügyigaz-
gató jelentette, hogy január havában az adó-
bevétel lényegesen kevesebb volt, mint decem-
berben, de hozzátette, hogy ez a többi tör-
vényhatóságoknál is így van és hogy januárban
általában decemberhez képest visszaesés van.

A tanfelügyelő bemutatta a minisleri
leiratot, mely szerint Bittenbinder Irén ujvi-
déki polgári isk. tanítónő a szegedi, Jókai
Gizella körmei tanítónő pedig az ujvidéki
áll. polg. leányiskolához helyeztetett át.

A főjegyző által előterjesztett állatorvosi
jelentés szerint még mindig sertésvész van.

Abban egy kunyhó volt, amely előtt egy
öreg néni üldögélt. Hozzámentünk kérde-
zősködni. Először felve nézett ráunk, aztán
beszélni kezdett. De látszott rajta, hogy ne-
hezére esik a szó. Elszokott már tőle. Később
azonban gyorsan pergett ajkáról a beszéd,
mint rég visszatartott patakknak zugó roha-
nása.

Elbeszélte azt az időt, mikor a holt falu
még élt, mikor még olyan friss volt és oly
erős, mint messze vidéken egy falu sem. Vi-
dámság és munkakedv uralt minden házat.
Baldogság és szeretőkacagása csengett min-
denütt. Ő maga, aki most öreg, lőpörödött,
ifjú volt, fiatal testű, kacagó természetű. Az
egész falu fiatalnak látszott s aki nem tudta,
el sem hitte volna, hogy itt már a rómaiak
is keresztült vonultak. És a nép szerette a fa-
lut s a falu szerette az ő népét. Hűséget tar-
tottak egymásnak a falu, meg a nép. Termé-
szetesen innen is elmentek vándorutra az
ifjak, de életösvényük előbb vagy utóbb
visszavezették őket szülőfalujukba. Még akkor
is, ha sorsuk az idegenbe való halalt osztotta
nekik, hamvaik visszakiváncsoltak ide.

— Itt nem született olyan férfi, vagy nő,
akinek sarkóve künn lett volna a nagyvilág-
ban, — mondta az öreg. Aztán elhallgatott.
Mi is. Így ültünk sokáig, míg végre maga a
hallgatás formálódott kérdéssé:

— És aztán? Azután?
— És aztán — mondta az asszony tovább
— egy nap megtörtént az a hihetetlen eset,

Az elhagyott falu.

Irta: Fritz Müller.

Két-három óra hosszat vándoroltunk,
mire felértünk a tenger mellett való lejtőn.
Onnan megláttunk egy falut.

— Ez pompás, — szólt ném, — mintán
mindketten faradtak és éhesek vagyunk.

— Különbös, — mondtam én, — ha ez
itt előtünk falu, akkor ennek, amin mi most
járunk, az országutnak kell lennie. Pedig . . .

— No, az már igaz, nem olyannak lát-
szik, mintha országut volna.

Gyep és moha nőtte be az utat. Itt-ott
cserjék, bokrok magasodtak ki rajta. Tovább
mentünk, akkor így szólt a feleségem:

— Ugy tűnik fel nekem, mintha ez a
falu aludnék.

— Miért?

— Magam sem tudom miként magya-
rázzam ki, de olyannak tűnik előttem, mintha
be volna hunyva a szeme.

Igaza volt. Valójában aludt a falu. Helye-
sebben: meg volt halva.

Végig barangoltuk az elhagyott utcákat
— semmi neszt nem hallva.

Megkopogtattuk a félig nyitott ajtókat
— senki sem felett.

Bizonytalan, halk léptekkel mentünk be
a házakba, fel-le a lépcsőkön, — egy lélek
sem volt sehol.

Tenyerünket szánk elé tartva, kiabálni
kezdünk — hiába. Nem hallatszott kutya-
ugatás, kakas kukorékolása, madarének.

A falu meg volt halva.

Óvatosan mentünk fel a templomtorony-
nak kitaposott lépcsőin. Azt gondoltuk, hogy
nyikorogni fognak lépcsőink alatt. De esend
volt. Ami meghalt, néma marad örökre.

A harang nyelve berozsdásodott és hozzá
volt tapadva a koronghoz. Nem lehetett meg-
kongtatni. Ekkor a toronyablakhoz lépett ném,
kinézett azon és sugva szólt:

— Nézd, azt hiszem, az ott a községháza.

— Miért susogsz?

— Hiszen te is.

Nevetni akartunk ezen, de úgy vetűnk
észre, hogy utközben nevetésünk is elhalt.
Kínos érzésünk támadt, de azért nem igye-
keztünk a faluból kimenekülni. Titkos bor-
zongásunk fogva tartott bennünket.

Kinyitottuk a koresmaépület ajtaját. Ekkor
szemünkbe ötlött egy feborított asztal. Egy
a falba ékelt pad félig ki volt feszítve he-
lyéből. Ugy látszott, hogy munkája közben
zavarták el az illetőt onnan.

Porréteg vont be mindent, ami beszélni
tudott volna. Ekkor megszűnt szemünk kér-
dezősködni. Hallgató dolgokhoz nem jó kér-
déseinkkel tolnakodni. Megharagudhatnak s
mi akkor sem leszünk okosabbak.

Kézenfogva egymást, indultunk ki a holt
faluból az élő erdő felé.

Külön megemlítésre méltónak tartjuk a tisztí főorvos következő jelentését: A közegészségügy állapota f. évi január havában kedvező volt, fertőző bajok csak szőrványosan léptek fel, nevezetesen vörheny 5, diptheria és hagymáz 2-2, fültömörlyű 7 esetben. Halálos fertőző bajban nem halt meg senki. A tüdővész a város területén 12, a kórházban 5 halálesetet okozott. Az összes halálesetek száma 59 és pedig rka/h. 21, gkel. 23, ref. 9, izr. 3, ev. 2, nazarénus 1. A halvaszületettek száma 6. A városi közkórházban a mult hó végével ápolás alatt maradt 229 férfi, 89 nő. Januárban felvétetett 241 férfi, 108 nő. Az összes fogyaték 213 férfi, 77 nő, ugy, hogy január végén ápolás alatt maradt 257 férfi és 121 nő.

A bizottság ülése ezzel véget ért és az árvaügyi, valamint fegyelmi albizottság tartott még ülést.

Az Ujvidéki Takarékpénztár évi rendes közgyűlése.

Az Ujvidéki Takarékpénztár ma tartja rendes évi közgyűlést, mely hivatva lesz az igazgatóság jelentését az elmúlt üzletéről meghallgatni, a 48-ik üzletévi mérleget megállapítani, a nyereség felosztása tárgyában határozni s a napirendre tűzött egyéb tárgyakat elintézni.

Az igazgatósági jelentés rámutat arra a válságra, mely közgazdaságunkat annyira sújtotta és az elmúlt évben minden gazdasági tevékenységet teljesen megbénított. Kiemeli a jelentés, hogy a feszült pénzvviszonyok közt az intézet minden nagyobb kihelezéstől tartózkodott s csak üzletfelei szükségleteinek méltányos kielégítésére szorítkozott. A jelentéshez csatolt kimutatásból kitűnik, hogy majdnem az összes üzletágakban az előző évi állományokhoz képest apadás következett be, így például a váltótárca 1912. év végén 949.178 korona 51 fillérrel kisebb, mint volt az év elején. Ez apadások dacára igen szép eredményt ért el az intézet és pedig 361.470 korona 66 fillér kimutatott nyereséget. E nyereségből egyebek közt az igazgatóság a tartalékalapnak az alapszabályok által előírt 10% helyett 50.000 koronát javasol adni, a részvényeseknek pedig részvényenkint osztalékul 44 koronát. Az osztalék az igazgatósági jelentés szerint már a közgyűlést követő napon volna folyósítandó.

A közgyűlés mindenesetre egyhangulag és örömmel fogja az igazgatóság jelentését és előterjesztéseit tudomásul venni és jóváhagyni, hisz oly eredmény éretett el, amelyet a válságos viszonyok közt remélni nem lehetett. És azonkívül, ahogy az igazgatósági jelen-

tés is kiemeli, az elért eredmény meggyőzheti a részvényeseket arról, hogy a kihelyezések rentabilitás szempontjából is kiválóak, amennyiben rossz viszonyok mellett is jó és állandó jellegű jövedelmet biztosítanak az intézet részére.

Közgazdasági szempontból nézve az Ujvidéki takarékpénztár működését, megállapítható, hogy gazdasági életünk eme kiváló tényezője s vidékünk leghatalmasabb és legerősebb pénzintézete továbbra is fokozatosan fejlődik és mind jobban és jobban szilárdul, s hogy fontosságban évről évre emelkedő közgazdasági missziót teljesít. Nem akarva ezt bővebben fejtegetni, röviden utalunk arra, hogy saját főkéi most már 3.134.036 korona 39 fillérre rúgnak s ezeken felül a válságos pénzvviszonyok dacára további 17.312.044 korona 70 fillér idegen főkeket bocsátott a közönség hitel-igényeinek kielégítésére. Kiemelendők tartjuk ezenkívül az igazgatósági jelentésben foglalt azt a két körülményt is, hogy egyrészt a válság tartama alatt az intézet nem szedett a szokottnál magasabb kamatot s ehhez csak rövid időre, a válság tetőfokon, de akkor is csak mérsékelten nyult; másrészt pedig főkéi bevonásánál is mindenkor felei képességeire volt tekintettel s azok anyagi romlását soha nem okozta. A felhozott adatok és körülmények magukban véve is fényesen jellemzik az intézet közgazdasági hivatását és humánus vezetését, de ennek igazolására még számos és fontosabb adatot is felhozhatnánk, ha az annyira köztudomásu nem volna.

Az igazgatósági jelentés a Magyar lészámoló és pénzváltóbankot jelöli meg, mint különösen támaszát, melynek segítségével az intézet képes volt a kiemelt irányban kifejteni tevékenységét. Valóban szerencsés gondolat volt két évvel ezelőtt a magyar közgazdasági élet eme egyik legerősebb és legnívósabb tényezőjével a fennálló kapcsolatot megteremteni, s most, amidőn e kapcsolatot ép a legkritikusabb időben oly fényesen bizonyult, alkalomszerű kiemelni annak a férfiaknak az érdemét, aki ezt a kapcsolatot létesítette. *Balassa Henrik* az intézet elnök- és vezérigazgatója volt az, aki ismét elcsalásával akkor felismerte a szükségletet s az intézet jövő haladásá érdekében az annyira előnyös viszonyt megteremtette. Ő az, aki nagy szak-tudásával és biztos kezével viszi folyton előre az intézetet s ő szabja meg azt a közgazdasági célokat szolgáló és humánus irányzatot, melyért őt az elismerés és hála a nyilvánosság részéről is megilleti.

HIREK.

Előléptetés. A belügyminister *Pamlényi Gábor*t, az ujvidéki határszéli rendőrkapitányság kitűnő vezetőjét a VII. fizetési osztályba rendőrtanácsosná nevezte ki. Ez a kinevezés egy szakképzett, törekvő és közbecsülésnek örvendő kiváló egyént ért.

Kitüntetés. Őfelsége *dr. Badics Ferenc*-nek, a budapesti gyakorló főgimnázium kiváló igazgatójának a tanügy terén kifejtett eredményes munkássága jutalmául a harmadik osztályú vaskoronarendet adományozta. Ez a kitüntetés bennünket annál közvetlenebbül érint, mivel *dr. Badics Ferenc* éveken át volt az ujvidéki kir. kath. magyar főgimnázium tanára és megnyerő egyéniségével, buzgó fáradozásával társadalmunk őszinte rokonszenvére és közbecsülésére tett szert.

Pénzintézeteink közgyűlése. Mult vasárnap két pénzintézet tartotta közgyűlését. Az „I. Ujvidéki Magyar Előlegezési Egylet”, amelynek mérlege lapunk hasábjain már közzé lett téve, közgyűlésének jelenlévői tanúi voltak annak a lelkes fáradozásnak, amely *Urban Ignác* vezérigazgató kitűnő vezetése alatt a nehéz pénzügyi helyzet dacára oly kitűnő eredményeket ért el. Ennek a fáradozásnak eredményét a közgyűlés lelkes tetszésnyilvánítással jutalmazta. A nagy drágaságra való tekintettel határozataba ment a tisztviselők fizetésének emelése. — Ugyancsak tisztelettel adózott az „Ujvidéki Népbank” mult vasárnapi közgyűlése is a *Krón József* kitűnő vezetése alatt álló intézet igazgatóságának is sikeres munkájáért. Ennek az intézetnek mérlege is számottevő eredményekről nyújt tanúságot.

Az ujvidéki m. kir. határszéli rendőrkapitányság évi jelentésének fontosabb adatai. Az 1912. év folyamán bejelentett külföldi 5179, lakási bizonylatot kapott 110, kiutasított külföldi az országból 618. Az 1903. V. t.-cikkbe ütköző kihágás miatt feljelentést tettett 806 esetben. Kitiltott rendőrileg gyanus stb. az ország területére való belépésben megakadályoztatott 225 egyén. Toloncolási határozat hozott 632, a határon feltartóztatott és visszautasított 252 kivándorló. A kivándorlóktól őrizetbe vettetett 66.506 korona. Leleplezett, illetve feljelentett kivándorlói zugügynökök száma 167. Kihágás miatt a kivándorlói zugügynökök elítéltettek 922 napi elzárásra és 7.058 korona pénzbüntetésre. A tisztviselők szolgálatban töltötték 1082 napot. Beérkezett ügydarab: általános 8647, kihágási 1296, bizalmas 1067, személyi 300. Kiszabotott kihágási pénzbüntetés 16.770 K, ebből befolyt 8.294 K, leiratott 4.241 K, letét volt készpénzben 157.533 K.

hogy a falu egy emberét igazságtalanság érte. Először csupán csak kicsi igazságtalanság, ami szót sem érdemelt. De mivel az illető nem békült, s a maga igazát semmi áron nem engedte — egyre nőtt, nagyobboldott az igazságtalanság. Egyik a másik után következett. Az elkeseredés tisztátalan lángra csapott fel a magasságba. Láthatatlan örvények támadtak a faluban. És ezek mögött ellenséges szavak és tettek támadtak.

Mig egy napon az a bizonyos ember válára nem vette szerszámát és kivándorolt a faluból. Ő látta, mikor eltávozott. És látta, mikor az fenyegetőleg emelte fel öklét bucsukép a falu felé, mely igazatlanul bánt vele s idegenbe üldözté. Szörnyű átoknak kellett lenni annak, amit aközben mondott.

De az emberek nevettek. Elátkozni a falut — örültség. Mit törődik azzal a falu, ha elátkozták?

Évek évek után multak. S a kivándoroltat majdnem mindenki elfelejtette. Akkor levél jött tőle az ujvilághól. Megírta, hogy gazdag lett. Az új földnek termékenysége tette azzá. Csak rá kell nézni az embernek és dus aratás a jutalma. Ostobaság lezsarolódni a szülőfaluban.

És a levél olvasása után két ember elhagyta a falut. Kiküldték őket, írják meg igaz-e, ami abban állt? És ezeknek levele még több jót tartalmazott. Jöttek az irások: Gyerekek. Dobjátok oda a szegénységet a falunak, gyerekek hozzánk. Minél előbb, annál jobb.

Akkor úgy lepte meg a falut a kivándorlás láza, ahogy már a láz föllégni szokott. Se-regestől vándoroltak ki és nem volt erő, mely visszatartsa őket.

Elment a kovács, a lakatos, az asztalos s a holmi sirt utánuk. Elment a pék és nem volt kenyer a faluban. A szántóföldek elvadtak, meggazosodtak. Fű nőtt az utcákon! És elpusztult az állat, mert nem volt, aki gondozza őket.

Mikor már késő volt, beavatkozott a kormány. Jutalmat tűztek ki annak, aki nem megy Amerikába. Az a pár dologtalan csirkefogó, aki még maradt, elfogadta a jutalmat, elmulatták és elzülve pusztultak el. Végre nem maradt más a faluban, mint az ura és ő.

Akkor megint elhalgatott az öreg. Kérdő tekintetükre aztán hozzátette: Mi nem tudunk elszakadni egymástól. Mi azt a falut ott tul nagyon szerettük, meg tudják érteni, ha azt mondom, olyan nagyon.

Mi igent intettünk.

— Jobban mint saját fiunkat.

— És fia szintén Amerikában van?

— Igen, — ő — ő volt — az első. Ő volt az, akivel az igazságtalanság történt.

— Oh — és a férje?

— Mult hónapban tettem meg el, — mondta egyszerűen. — Akkor eljöttem én is a faluból — már engem sem túrt meg — s azóta itt az erdőben élek a falu szélén, ha netán valamire szükségem volna, mielőtt én is meghalok.

— A falunak szüksége volna valamire? — kérdeztük s ijedten néztünk az öregre.

— Igen — igen, — felelte lassan — az ember nem tudhatja... és aztán én adósa is vavok a falunak, tetszik érteni, ugy-e?

— A fiam tette holtta, — felelte keményen.

— De hiszen tul az óceánon új falut emelt?

— Igen. Tudom. S ennek nevét annak adta. Az is a tenger fölött feküdt, de nem nőtt nagyra, mint ez. Mert nem volt gyökere. Nepe oly állandó, mint a tolpehely, mely a szél forgatagára van bízva. De ez így jó és igazságos... aki agyonveri szülőföldjét, az...

— Jó anyóka, nem tehetnék valamit önért.

— Igen. Adjatok gyufát, sokat. Nekem nincs egy szál sem. Rég elfogyott.

Tétováztam. Vonakodtam.

— No, adj neki, — mondta nóm.

Tegnap, mikor a tengeren voltunk, nagy füstöt láttunk a hegyen. Lángok is felcsap-tak. Kikötöttünk és felmentünk a hegy lejtőjén, úgy, ahogy előtte való napon. De a holt falut már nem látta szemünk. Hamuvá vált. Bementünk az erdőbe a magányos kunyhóhoz, melyben az öreg anyóka lakott. Meg volt halva.

Köszgyűlés. Az „I. Ujvidéki Nőegylet“ csütörtökön délután tartotta dr. Amon Pál apát plébános, egyesületi védnök elnöklete alatt évi rendes közgyűlését. A közgyűlés élénken számolt be azokról a szép eredményekről, amelyeket az egylet özv. *Piukovich Ferencné* céltudatos vezetése alatt elért. Elnöklő védnök indítványára a közgyűlés özv. *Piukovich Ferencné* elnöknek és *Brunner Ede* pénztárosnak az egylet érdekében kifejtett lelkes fáradozásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Határozatba ment, hogy háboru esetére az egylet harminc sebesültnek ellátását vállalja magára.

Hírlapelárusítási engedély. Dr. Demetrovits Vladimir kir. tan., polgármester dr. Amon Pál apát plébános kérvényére engedélyt adott, hogy az „Uj Lap“, „Naše novine“, „Bácskai Napló“, „Christliches Volksblatt“, „Die Zeitung“ és „Igaz hit“ című lapokat f. évi február hó 6-tól április 30-ig utcákon, tereken és házakban árulathassa.

Uj ügyvéd. Dr. Goldstein Manó ügyvéd Ujvidéken ügyvédi irodát nyitott.

Kabaré est. F. hó 15–16 án, szombat és vasárnap az Erzsébet szálló nagytermében egy 12 tagú Nemzetközi Orpheum társulat fog vendégszerepelt. Kiemelendők a közismert és nagy kedveltségnek örvendő *Rabinovitz lengyel kettős*, a magyar parcsirta néven ismerj *Nedics Nata*, *Kerekes Jenő*, az uri primás, *Komády Mici* kabaré művésznő és a többi elsőrangú attrakció. Az egyes számokat Neszmélyi L. karmester, zenetanár fogja zongorán kísérni. Családi műsor — új slagerek!

Uj lap. Március 3-án új lap indul Budapesten. A lap címe „Pesti tükör“ és azt *Beregi Pál* és dr. *Behlen Oszkár* szerkesztik.

Köszönetnyilvánítás. Az Ujvidéki Magyar Daloskór választmánya legáltalásabb köszönetét fejezi ki a f. évi február 9-én megtartott műkedvelői előadás alkalmával teljesített felülfizetéseikért. Adakoztak: Ujvidéki takarékpénztár 10 K, dr. Szlezák Lajos, Pesti Magyar ker. bank és Ipar és ker. bank 5–5 K, Központi hitelintézet, Szerb szövetkezeti bank. Ujvidéki villamos telep és 1 Ujvidéki magy. előlegezési egylet 4–4 K Ujvidéki népbank, *Menrath József*, *Malomkogyár*, N. N. dr. *Kasovitz Armin*, *Brunner Ede* és *Szirmai György* 2–2 K, *Nadich N.*, N. N. *Jankovics N.* *Müller Gyula*, *Stole Károly*, *Mihels Gyuláné*, *Fabry Bertalan* és ref. egyház 1–1 K, mely összegeket tisztelettel nyugtáz az egyesület választmánya.

Az időjósok a következő hetek és napokra esőt és hideg időt jósolnak. Ezzel feltétlenül az emberiség a meghülésnek van kitéve. Azért célszerű mindjárt a kezdetnek kezdetén a Réthy féle pemetefü cukorkákat használni, melynek doboza csekély 60 fillérbe kerül. Azzban ügyeljünk, hogy minden dobozon a készítőnek neve, *Réthy Béla*, gyógyszerész, rajta legyen, mert csak akkor valódi.

Csak azoknak a cigarettázóknak kik egészségükre való tekintettel nem sajnálnak naponta 2 fillért többet kiadni:

Clubspecialité
120 lap 20 fillér
70 " 12 "
Adoboz 1000 hüvely 70 "

Orvosi tanácsra a hüvelygyulladás lapocskák bronx- és szinuszitisz valószínűleg zsinadok! igényvezetett. Ambróziákul vannak, de minden típusukban is hüvelyben benne van viszonyossá a végyegy. is, jóros aláírása. M.ádi

Főraktár: **ERNST JÁNOS és FIAI** dohány nagy- és különlegeségi árudája Ujvidék. 9-10

APOLLO SZÍNHÁZ. Városunk közönsége valóban nem panaszkodhatik, hogy nincs meg a kellő szórakozása. Az Apollo színház múlt heti műsorán igazán oly darabok szerepeltek, melyek hivatva vannak arra, hogy a kinematográfia legadázabb ellenségével is megkedveltesse a moziművészetet. Ma, a már pénteken és szombaton is óriási hatást keltett „A SATÁN“ c. műfilm, „Az ember tragiédiája“ meg, mely képről, annak művészi kiviteléről kritikát mondani, lapunkban nincs elegendő hely. Ami szépet, jót és művészi dolgot a kinematográfától kívánni lehet, az e képből mind összpontosítva van. Nagyban emeli a kép hatását a katonazene művészi játéka is. — A nyári színházban új élet kezd pezsdülni. Ma ott ugyanis szintén remek műsor megy katonazenével.

Teakodvelők figyelmébe. Érdekében felelszik minden teakodvelőnek és mindazoknak, kik egy csésze izletes és tündő teát szeretnek, hogy megismerjék az United Kingdom Tea Company London „U. K.“ jegyű teáját. Ezen cégnek Londonban levő villamos berendezései e szakmában legnagyobb Európában. A tea keverékek a legnagyobb szakmertséggel állítanak össze és úgy szag, mint íz tekintetében az inyencek igényeinek is megfelelnek. Különlegesség gyanánt ajánlja a cég az évek óta több udvarnal kedvelt és állandóan használt „Kingdom Metange“ keveréket, melyből egy próbacsomagot bárkinek ingyen és bérmentve küld az osztrák-magyar képviselőség: *Augenfeld és Zupnik* cég Wien, VI. Capistrangasse 2.

OLVASSUK AZ „UJVIDÉKI HÍRLAP“-OT.

3922. sz. kig. 1913.

Hirdetmény.

Ujvidék szab. kir. város törvényhatósági bizottsága a Klotild főhercegnő Ö császári és királyi Fensége által alapított és védnöksége alatt álló cirkvencai tengeri gyógyhelyen, az ugynevezett „László gyermekotthon“-ban egy ágy alapítványt létesítvén, ezennel közhírré tesszük, hogy ezen alapítványt hely a folyó évben is be fog töltetni.

Az alapítvány évezetében kizárólag ujvidéki községi illetőséggel bíró szegénysorsú gyermekek részesülhetnek, ha az 5. évet betöltötték, de a 15. évet még el nem érték s ha orvosi bizonyítvánnyal igazolják, hogy tengeri fürdő szükségelnek.

A gyermekotthonban fel nem vehetők: gyógyíthatatlan, idiotikus, epileptikus, tuberculosusos gyermekek, valamint vörheny, bárányhimlő vagy trachomában szenvedők, vagy oly családból származottak, melyben az utolsó hat hét alatt a fent nevezett betegségek egyike előfordult.

Az alapítványra igényt tartók felhivatnak, hogy kérvényeiket folyó évi március hó 10-ig a városi tanácshoz nyújtsák be.

Később érkező folyamodványok figyelembe vételni nem fognak.

A kérvények a következő okmányokkal szerelendők fel:

- 1) Születési bizonyítvánnyal,
- 2) illetőségi bizonyítvánnyal,
- 3) szegénységi bizonyítvánnyal, melyben megemlítendő, hogy a folyamodó az oda-vissza utazás költségeit képes-e fedezni vagy sem;
- 4) orvosi bizonyítvánnyal a megállapított betegségről;
- 5) orvosi bizonyítvánnyal arról, hogy a felveendő családjában az utolsó hat hét alatt ragályos betegség elő nem fordult.

A gyermekek a gyógyintézetben csakis az idegy tartamára, vagyis április hó 15-től október hó 15-ig helyezhetők el.

Ujvidék szab. kir. város tanácsának 1913. évi február hó 8-ik napján tartott üléséből.

dr. Demetrovits Vladimir s. k. kir. tanácsos, polgármester.

GROSZ és KRAUSZ
butor és szőnyeg nagyáruháza
UJVIDÉK.

Telefon 24.

17-52

VERMES PENZIO ABBAZIA.

Elsőrangú, kellemes magyar otthon a központban, szép kerttel. Elismert kitűnő konyha, elegáns tengerre nyíló, erkélyes szobák. — Fürdő a házban. Mérsékelt árak! Sürgőncim és tulajdonos: **VERMES PENZIO.**

149. sz. 1913. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. törvényszéknek 1912. évi V. 1851. sz. végzése következtében dr. Mayer oszkár ujvidéki ügyvéd által képviselt Oesterr. Holz Import Kommandit Gesellschaft javára 174 K 12 f s jár. erejéig 1912. november hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felöl foglalt és 1008 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m. kátrány-papír, ponyvák, stb. nyilvános árverésen eladnának.

Mely árverésnek az ujvidéki kir. járásbíróság 1912 évi V. 1891 sz. végzése folytán 177 K tőkekövetelés, ennek 1912. évi április hó 23 tól járó 6% kamatai és eddig összesen 56 K 60 f-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Ujvidéken Duna-utca 30. sz. a leendő megtartására 1913. március 1. napjának d. e. 9 órájára határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fog-nak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Ujvidék, 1913. évi február 13.

Xorváth, kir. bir. végrehajtó.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Telefon 134.

Első délmagyarországi kocsigyár
REICH MÁTYÁS és LEBHERZ KAROLY
UJVIDÉK (Limán).

Luxushintók, üzleti- és gazdasági-kocsik, mentő- és halottaskocsik, omnibuszok és luxusszánok, a leggyorsabbtól a legfinomabb kivitelig, állandó nagy raktár.

41-52

